12DE JAARGANG
No. 1821

De Arubaanse Courant

MAANDAG 4 JANUARI 1954

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustr. 94, Tel. 1282. - Agent San Nicolas: „Daco's Tavern", Tel. 5067. - Druk: Aruba Drukkerij N.V., Tel. 1277.

BIJ HET OVERLIJDEN VAN EEN GROOT NEDERLANDER

's-GRAVENHAGE. Over het verloop van de plotseling opgekomen ernstige ongesteldheid vernam het ANP nog, dat Dr. Plesman zich in de nacht van Woensdag op Donderdag niet 100% gevoelde. Donderdagmorgen heeft hij zich in verbinding gesteld met zijn kantoor en medegedeeld, dat wanneer de andere Directieleden het plan hadden de voor die morgen vastgestelde directie-vergadering doorgang te doen vinden, hij zou proberen aanwezig te zijn. Kort nadien is zijn toestand verergerd. De ontboden geneesheer Dr. Bos achtte onmiddellijke opneming in een ziekenhuis noodzakelijk. Dr. Plesman was hoogst ernstig ziek en heeft de ernst van zijn toestand ook ingezien, door voordat hij naar „Bronovo" werd vervoerd zijn laatste maatregelen te treffen.

Bij zijn overlijden waren Mevr. Plesman en de kinderen tegenwoordig. Dr. Plesman overleed vijf minuten over half tien. Zijn zoon, die werkzaam is op het KLM-kantoor te Rome, arriveerde kort voor zijn overlijden. Het spreken was Dr Plesman toen niet meer mogelijk, maar hij gaf wel tekenen van herkenning. Spoedig daarna is hij heengegaan.

Zijn overlijden is onmiddellijk bericht aan alle KLM-vertegenwoordigers in de wereld.

Dr. Plesman heeft de leeftijd van 64 jaar bereikt. Hij werd Donderdagmorgen ter behandeling opgenomen in het Bronovo-ziekenhuis, waar hij des avonds omstreeks kwart voor tien tengevolge van een arteriele bloeding in de buik is overleden.

Hij was de stichter en „de baas" van de KLM; de promoter van de nationale en een voorvechter van de internationale burgerluchtvaart. Hij was een man, die zich bij vele gelegenheden innig verheugd toonde over de goede prestaties van „zijn mensen", maar die helaas ook diepe droefheid ondervond wanneer een ongeluk een einde maakt aan de levens van vrienden, medewerkers, leden van de vliegtuigbemanningen, kajuitpersoneel of passagiers.

Zijn drie zoons kwamen allen in de luchtvaart. Eén vond de dood in de oorlog in een geallieerd militair vliegtuig; een ander ging met een KLM-machine ten onder.

Aan zijn vakmanschap, zijn intuitie, zijn enthousiasme en zijn geloof in de luchtvaart en een betere wereld is het te danken, dat de KLM een der grootste luchtvaartmaatschappijen ter wereld werd. In de internationale luchtvaartwereld was hij een man met zeer veel gezag.

Steeds weer drong hij aan op internationale samenwerking, die de mensen dichter bij elkaar zou brengen en een der z.i. meest geëigende middelen daartoe was de moderne luchtvaart.

Albert Plesman werd geboren op 7 September 1889 als zevende kind van een eenvoudig zakenman. Na de HBS bezocht hij de Kon. Mil. Akademie. In 1911 was hij 2e luitenant en nog datzelfde jaar maakte hij kennis met het vliegtuig. Sindsdien liet de gedachte aan de luchtvaart hem niet meer los.

In 1915 werd hij officier-waarnemer op Soesterberg en drie jaar later behaalde hij daar zijn militair brevet. Ondanks tegenstand en onbegrip begon hij in dat jaar aan de organisatie van de Eerste Luchtvaart Tentoonstelling te Amsterdam, waarvan het succes de oprichting van de KLM op 7 October 1919 bespoedigde. De staf van de jonge maatschappij bestond uit 12 man, maar groeide onder zijn bezielende leiding uit tot een concern met op het ogenblik 13.545 employees. Het KLM-luchtnet is 212.156 km lang; de vloot bestaat uit bijna 90 moderne vliegtuigen. Plesman werd benoemd tot commandeur in de Orde van Oranje-Nassau en tot doctor honoris causa van de Technische Hogeschool te Delft.

Zijn zoon, A. Plesman Jr. kwam uit Italië over, waar hij KLM-vertegenwoordiger is.

Op de luchthaven heerste grote verslagenheid. Dr. Plesman had er Dinsdagavond nog in de cantine gesproken bij een filmavond voor het vliegend personeel.

Uit Londen wordt gemeld dat de President-Directeur van de BOAC heeft verklaard, dat de internationale luchtvaart een markante figuur heeft verloren. Zonder steun van een industrie in eigen land bouwde hij een luchtvaartmaatschappij op, die in alle landen eerbied en bewondering afdwingt. Dr Plesman zal alom betreurt en gemist worden.

Uit Ottawa wordt gemeld, dat de Directeur-Generaal van de internationale air transport 'association zeide: „Mensen in vrijwel ieder deel van de wereld zullen geschokt zijn door het bericht van de dood van Dr. Plesman. Zijn loopbaan was zelf de geschiedenis van het vervoer door de lucht. Doch dit vervoer door de lucht was voor hem meer, dan zaken doen. Het was een middel om de mensheid te dienen.

Plesman was een der oprichters van de IATA en er vele malen voorzitter van".

De Directeur-Generaal van de Australische burgerluchtvaart noemde eveneens de dood van Dr. Plesman een groot verlies voor de burgerluchtvaart in de gehele wereld.

Nader wordt vernomen, dat de begrafenis van Dr. Plesman Dinsdagochtend zal plaats vinden. Het is de wens van de familie, dat hij naar zijn laatste rustplaats zal worden gebracht door zijn naaste familieleden en enkele vrienden, die daartoe zullen worden uitgenodigd.

In de Willemskerk zal een herdenkingssamenkomst worden gehouden.

INTERNATIONAAL MEDELEVEN

ZKH Prins Bernhard der Nederlanden zeide te Grindelwald, dat hij met het heengaan van Dr. Plesman een goed vriend verloren heeft. „Voor velen was hij zo op het oog een koelbloedig en energiek zakenman, maar hij was ook een zeer gevoelig man, die tot tranen toe bewogen kon zijn; dat heb ik zelf meegemaakt", aldus ZKH, die vervolgde met te zeggen: „Plesman was degene, die toen de „Comet" als min of meer revolutionair vliegtuig op de markt kwam, zich ten sterkste verzette tegen de aankoop op dat moment en allerlei feiten hebben hem ook hierin in het gelijk gesteld".

ZKH de Prins herinnerde zich nog dat toen Dr. Plesman in Amerika met President Truman over iets wilde spreken, de President hem een onderhoud van een kwartier wilde toestaan. Plesman zeide aan degene die hem dit mededeelde „Zeg maar aan de President dat dit te weinig is". Het resultaat was dat President Truman hem later een veel langer onderhoud verschafte. Dat — aldus de Prins — was typisch Plesman.

Naar vernomen wordt van de zijde van de KLM zal het stoffelijk overschot van dr. Plesman worden opgebaard op het hoofdkantoor van de KLM aan de Raamweg te 's-Gravenhage gedurende Maandagmorgen en middag.

Tijdens de herdenkingsbijeenkomst voor alle gezinten in de Willemskerk te den Haag op Dinsdag zal o.a. het woord worden gevoerd door de minister van Verkeer.

Gaston Moreelis, een Franse veteraan uit Indo-China, heeft zijn belofte gehouden. Toen hij gewond raakte, gaven de dokters hem op. Hij bad tot God en nam zich voor als hij mocht herstellen lopend naar Rome te gaan om op het plein van de St. Pieter een dankgebed te zeggen. Gaston genas en ging op krukken lopend naar Rome. De wandeling van Parijs naar Rome nam vier maanden in beslag.

In Italië is het de laatste weken verre van rustig. De communisten, die veel invloed verloren met de kwestie-Triëst, roeren thans de vakverenigings-trom, waarover zij nog steeds heer en meester zijn, en stakingen zijn aan de orde van de dag. In Rome kwam het openbare leven geheel tot stilstand toen meer dan een milioen mensen, allen in overheidsdienst, het werk neerlegden en loonsverhoging eisten. Hierboven een der verlaten stations van de spoorwegen.

RTC-OVERLEG OPNIEUW DAG UITGESTELD

WILLEMSTAD. - De Surinaamse delegatie voor de bijeenkomst van de Kleine Commissie ter RTC zal — wegens plaatsgebrek in de vliegtuigen — eerst Maandagavond 11 Januari te Willemstad aankomen. Als gevolg daarvan zal het overleg der Kleine Commissie niet Maandag, doch eerst Dinsdag aanvangen.

Aruba Lions vlogen naar en vergaderden in Curaçao

(van een speciale correspondent) De Koninklijke Luchtvaart Maatschappij ,bood aan de Aruba Lionsclub een trip aan voor 41 personen naar Curacao. De Lionsclub Curacao boden hun Arubaanse vrienden een welgeslaagde lunch aan in Hato.

De KLM heeft in de loop van haar bestaan, onder de bezielende leiding van Dr. A. Plesman, reeds vele landen en volkeren nader tot elkaar gebracht. Deze traditie hield zij ook op deze eerste Zondag in Januari 1954 hoog, toen zij de Arubaanse en Curacaosche Lionsclub nader tot elkaar bracht. Immers dit persoonlijk contact zal er zeker toe bijdragen dat de samenwerking van beide clubs nog hechter zal worden in het belang voor de Antillen.

Zondagmorgen vertrokken de Lions met hun dames met de CVE „Sint Eustatius" naar Curacao. Allereerst werd een rondvlucht gemaakt over Aruba, waarbij b.v. bleek dat ons „grote" Wilhelminastadion, vanuit de lucht toch maar erg klein is. Hierna werd onder het genot van de welbekende KLM service naar Curacao gevlogen. Ook over dit eiland werd een rondvlucht gemaakt, waarbij vanuit de cockpit, de nodige toelichtingen werden gegeven. Omstreeks half een landde de CVE op Hato, waar een hartelijke begroeting en hernieuwde kennismaking plaats vond met de Curacao Lions met haar President de Heer Jossy Capriles. Nadat de Arubaanse Lions getooid met hun peten uit de plane kwamen, was hun eerste welkomstgroet een daverende yell, die door de Curacaose gastheren zeer op prijs werd gesteld. Hierna boden de Curacao Lions in Hato een lunch aan, welke geleid en geopend werd door President Jossy Capriles. Deze sprak woorden van welkomen en dank speciaal de KLM voor deze royale veste. Wij zijn er trots op, aldus de Heer Capriles, om vandaag als gastheer te mogen optreden, van „the most outstanding club" in ons district.

Vervolgens herdacht hij de grote luchtvaart pionier en een der grootste mannen van Nederland, Dr. A. Plesman, die van ons is heengegaan. Een minuut stilte werd in acht genomen.

Lion Gerrit Slooten sprak hierna een nieuwjaarsboodschap uit, waarbij hij een beroep deed om samen te blijven werken.

President Joe d'Aguiar, was blij dat de peetkinderen vandaag bij hun Peet, de Curacao Lionsclub, konden zijn. Immers in 1948 trad Curacao als peet op bij de jonge baby, de Aruba Lions club. Hij vervolgt met een uitnodiging aan de Curacao Lionsclub om op Zondag 17 Januari a.s. de gast te zijn van de Aruba Lionsclub, aangezien de KLM ook de Curacao Lionsclub een tocht naar Aruba aanbood. Op deze dag zal dan de Aruba club tevens haar verjaardagsfeest vieren.

Lion Beppie in het Veldt biedt daarop aan Mevrouw Capriles 'n bouquet bloemen aan, terwijl ook Lion Ivan Moreno, welke de trotse vader van een baby is, een bouquet in ontvangst neemt voor zijn echtgenote.

Hierna bied de Aruba Lionsclub een speelgoed Lion aan, die onder de Curacaoclub verloot werd en waarbij de Tailtwister (grappenmaker) Fischer, de honneurs voor de verloting waarnam.

Hierna wordt door Ivan Moreno een toast ingesteld op de Aruba Lions en hunnen dames, welke door President Capriles beantwoord wordt met een Toast op Irene Moreno, waaraan Lino Pietersz toevoegt dat Mevrouw Moreno veel gedaan heeft voor Irene Jacobs, de beschermelinge van de Lions Aruba en dat de Aruba Lions zich gaarne bij deze toast aansluiten.

Hierna sluit President Capriles deze bizonder goed geslaagde lunch.

Een woord van dank is hier op de eerste plaats aan de KLM die deze tocht naar Curacao mogelijk maakte en ons met alle gemakken en service in korte tijd van de ene plaats naar de anderen bracht. Voorts aan de Lions Club Curacao die zich een charmante gastvrouwe toonde en wij zijn ervan overtuigd dat wanneer zij op 17 Januari a.s. naar Aruba zullen komen, de Lions club Aruba gaarne deze taak zal willen vervullen.

Amerikaans militair overleg met Aziatische landen

WASHINGTON — Naar verluidt zouden de Verenigde Staten onderhandelingen voeren met Irak, Saoedi Arabie en Pakistan over overeenkomsten ter verlening van militaire steun. Deskundigen op het gebied van de buitenlandse politiek en de defensie zouden het denkbeeld van een verdedigingsverdrag voor het Midden Oosten hebben opgegeven, voornamelijk vanwege het Arabische verzet. Zij zouden thans besloten hebben te onderhandelen over afzonderlijke verdragen voor militaire steun met die regeringen, die er belang in stellen.

Amerikaanse regeringsfunctionarissen zouden de verwachting hebben uitgesproken dat vrij spoedig een beslissing zal vallen om Amerikaanse wapenleveranties aan Perzie, dat reeds een verdrag van militaire bijstand heeft gesloten, in vergrote mate te zenden.

Op het ogenblik zijn er geen urgente plannen voor militaire steun aan Egypte, Israel, de Libanon of Syrie, daar deze landen niet onmiddellijk gevaar lopen bij een eventuele Russische aanval. Van ambtelijke zijde is verklaard dat op het ogenblik geen wapenhulp aan Israel wordt overwogen, omdat de Israelische strijdkrachten reeds zeer behoorlijk zijn uitgerust. Aan de andere kant zou Amerikaanse steun aan Israel de onderhandelingen met de Mohammedaanse landen in gevaar kunnen brengen.

Uit India wordt vemeld, dat premier Nehroe gisteren op een openbare vergadering heeft gezegd, dat indien de voorgestelde militaire hulp aan Pakistan van Amerika een feit zou worden, dit een stap nader tot oorlog zou betekenen, zelfs een wereldoorlog, en bovendien een stap, die de oorlog tot vlak voor de deur van India zal brengen.

Nehroe zeide nogmaals dat India geen militaire hulp van welke buitenlandse mogendheid ook zou aanvaarden.

Pastoor Burgemeester maant in Nieuwjaarspreek tot trouw aan het geloof

In een schitterende Nieuwjaarspreek onder de Hoogmis in de Sint Franciscus kerk, hier ter stede, deelde Pastoor J. Burgemeester O. P. gistermorgen mede, dat niettegenstaande 1953 „een moeilijk jaar was" - dreiging van communisme in ons Caraibisch gebied, economische achteruitgang, en - in kerkelijk, katholiek opzicht met blijdschap geconstateerd kan worden, dat het aantal H. Communies de honderdduizend is gepasseerd. Meer dan 107.000 Heilige Communies zijn alleen al in de parochie van Oranjestad uitgereikt.

Pastoor Burgemeester gaf in een stampvolle kerk 'n overzicht van het afgelopen jaar en stond stil bij het jeugdprobleem „dat bijna onoplosbaar lijkt", 't aantal echtscheidingen dat toeneemt, het feit dat velen die in Nederland kerkelijk leven, het hier niet meer doen en de omstandigheid, dat katholieke kinderen Openbare scholen bezoeken, daardoor geen voldoende godsdienst onderricht ontvangen. Onder aanhaling van de uitspraken van Pausen en Bisschoppen deed de gewijde spreker een beroep op de Parochianen in dit katholieke land de naam Katholiek hoog te houden en het geloof uit te dragen, om aldus gezamenlijk in een gebedsverbond, in familiegeest alle moeilijkheden in 1954 te boven te komen.

RUSTIGE NIEUWJAARSVIERING

De Nieuwjaarsviering op het eiland geeft alle reden tot tevredenheid. De verschillende politieposten meldden slechts „routine" werkzaamheden en over het algemeen schijnt de jaarwisseling opgewekt gevierd te zijn, zonder dat het tot ernstige moeilijkheden kwam.

Precies om twaalf uur daverde het over het eiland van het vuurwerk en direct daarna kwamen de Dandee-zangers de huizen langs.

Op de Kloosterweg werden onbekende knapen wat al te wild met vuurwerk. Zij wierpen een zware voetzoeker door de shutters van een woning, waar een grote familie bijeen was. De voetzoeker ontplofte tussen twee dames in. Beide dames liepen enkele brandwonden op aan de arm en van een hunner werd de japon geheel vernield.

In de verschillende clubs was het druk en gezellig en het nieuwe jaar zette in met vele heildronken, die, als ze alle bewaarheid worden, 1954 tot een der meest gelukkige zullen maken.

De Gezaghebber hield als gebruikelijk „open huis" op Nieuwjaarsmorgen en van deze gelegenheid maakten tallozen uit onze gemeenschap gebruik de Gezaghebber en mevrouw Kwartsz een Gelukkig Nieuwjaar toe te wensen.

Het R.K. Militair Tehuis op San Nicolas had gezorgd, dat vele militairen op gezellige wijze oud- en nieuw vierden. Van de gelegenheid werd een dankbaar en druk gebruik gemaakt en de stemming was er weer even opperbest als tijdens de Kerstdagen. Het Militair Tehuis op San Nicolas blijft zijn nuttig werk onverminderd voortzetten.

LEJUEZ AANVAARDT RAADSLIDMAATSCHAP

De heer F. P. Lejuez heeft zijn benoeming tot lid van de Eilandsraad aanvaard. De heer Lejuez is destijds gekozen als lid van de P.P.A. In een openbare vergadering, welke geruime tijd geleden werd gehouden, heeft hij echter verklaard bij zijn terugkeer in de Raad te zullen optreden als onafhankelijk lid, gebonden aan geen der grote partijen.

MR SWANE TIJDELIJK IN EILANDSDIENST

Mr J. W. I. M. Swane is in tijdelijke dienst getreden van het Eilandgebied en wordt tewerk gesteld op het Eilandsontvangerskantoor. Hij zal hier worden belast met speciale werkzaamheden, welke voornamelijk op juridisch terrein zullen ligen. Zijn tewerkstelling zal vermoedelijk enige maanden duren.

WERELDBEROEMD PIANISTE OP ARUBA

Philippa Schuyler speelt vanavond in De Veer Theater

De wereldberoemde pianiste mejuffrouw Philippa Schuyler is in het afgelopen weekend op Aruba gearriveerd en heeft inmiddels al haar eerste concert op ons eiland gegeven. Vanavond treedt zij op in het De Veer Theater en het komt ons overbodig voor onze lezers op te wekken getuige te zijn van dit evenement.

Mej. Schuyler zou al eerder op ons eiland zijn gekomen, als niet door een geval van overmacht haar vertrek uit Europa zou zijn verlaat. Het niet-verschijnen van de pianiste betekende aanvankelijk een teleurstelling, maar niet alleen voor ons... Ook zij zelf vond het jammer, daarvan getuigt de hartelijke brief, geschreven door haar moeder, mevrouw Josephina Schuyler, aan de coordinator van het ontvangst-comité, de heer R. A. Muller. Daarin vertelt zij, dat tengevolge van de zware mist Philippa Brussel niet per vliegtuig kon verlaten. Ze moest een hele omweg maken en arriveerde toen te laat op Schiphol bij Amsterdam.

Philippa had juist een tournee door West-Europa, waaronder Nederland, achter de rug en was veel van Holland gaan houden. Ze was daarom extra geïnteresseerd in Aruba, waar het immers deel uitmaakte van het Koninkrijk.

Het concert van hedenavond geeft hetzelfde programma, dat door Philippa met zeer veel succes werd gebracht in het Concertgebouw in Amsterdam.

Vanmorgen maakte mej. Schuyler een rondrit over het eiland, welke werd georganiseerd door de heer Joe d'Aguiar, in samenwerking met het Touristenbureau.

Esther Williams toont hier vol trots de jongste ster in een familie van drie. Susan Tonny Gage werd op 1 October geboren en deze foto betekent voor haar een debuut voor de camera. De andere kinderen van Esther en haar echtgenoot Ben Gage zijn vier en drie jaar oud.

Tukkers Sportkroniek

WAAROM GEEN SPORTAFVAARDIGING NAAR MEXICO?

NABLO in huidige samenstelling kan Nederlandse Antillen niet vertegenwoordigen.

Niet de overheid, maar de Nablo faalde

Op de laatste dag van het oude jaar verscheen in de dagbladen van de Nederlandse Antillen een voor de verdere ontwikkeling van de Lichamelijke Opvoeding in Antilliaans verband ernstige maar tevens zeer belangrijke bekendmaking van het NABLO Bestuur en wel de niet-deelneming van een Antilliaanse Olympische ploeg aan de Olympische Spelen in Mexico in Maart 1954.

De redenen welke het NABLO Bestuur noopten om van deze sportafvaardiging naar Mexico af te zien worden dan in een zestal punten vermeld.

Wij willen deze redenen eens nader onder de loupe nemen.

1. „Sinds 13 Juli 1953 heeft de NABLO zich tot de Regeringsraad en de Bestuurscolleges van Curacao en Aruba gewend met het beredeneerd verzoek om gelden beschikbaar te stellen voor deelneming aan de VIIde Midden Amerikaanse en Caraibische Spelen".

2. Tot op heden mocht de NABLO niets positiefs vernemen van een der drie bovengenoemde instanties".

3. „Wel zijn er diverse besprekingen gevoerd met de autoriteiten doch geen beslissing werd verkregen".

4. „Het schijnt dat men in de Nederlandse Antillen t.a.v. de uitzending voorwaarden wil stellen waarmede de NABLO zich moeilijk zou kunnen en mogen verenigen".

5. „De inschrijvingsdatum voor deze Spelen sluit in Mexico City op 4 Januari 1954".

6. „Daar er blijkbaar ook geen beslissingen zullen vallen om tijdig de nodige stappen voor inschrijving te nemen, heeft het NABLO Bestuur, de gang van zaken betreurende, besloten om de Nederlandse Antillen niet in te schrijven voor de Spelen in Mexico City".

Na deze 6 punten volgen dan enige aantekeningen van het NABLO Bestuur welke wij na de eerstgenoemde 6 punten eens wat nader te hebben bezien, onder de loupe zullen nemen.

ad. 1. Het blijkt hier dat het NABLO Bestuur zich sinds 13 Juli 1953 tot de Regeringsraad en de Bestuurscolleges van Curacao en Aruba heeft gewend om financiële steun voor de uitzending van een Nederlands Antilliaans Olympische ploeg naar de Spelen in Mexico.

Wij vragen ons hier af of in het door het NABLO Bestuur genoemde beredeneerde verzoekschrift ook vermeld werd de wijze van uitzending en aan welke takken van sport deelgenomen zou worden.

Voorts vragen wij ons af, of de NABLO na het indienen van de verzoekschriften voorbereidingen nam om tot uitzending van een Nederlandse Antilliaanse sportafvaardiging te komen en welke deze voorbereidingen eventueel waren.

Verder of door de NABLO adviezen werden verstrekt aan bepaalde groepen om met een training enz. te beginnen b.v. op het gebied van de zwemsport, waterpolo enz.?

Werden ook de bij de NABLO aangesloten Bonden van Aruba met deze uitzending op de hoogte gesteld en zo niet, waarom niet?

ad. 2. Heeft het NABLO Bestuur na het indienen van de beredeneerde verzoekschriften er bij de drie verschillende genoemde Instanties nog weer op aangedrongen om spoed te betrachten en daarbij op de sluitingsdatum van de inschrijving gewezen?

Het is ons bekend, dat het Bestuurscollege van Aruba haar plicht in deze deed en zorgde dat de 15000 gulden voor de NABLO op de begroting werden geplaatst en dat de Eilandsraad van Aruba het belang van een Nederlands Antilliaanse uitzending naar Mexico inzag en het geld gaarne daarvoor bestemde. Dat de Eilandsraad en Bestuurscollege waarden stelde is zeer begrijpelijk. Er moest een waarborg in dit geval zijn en dit zal toch ook de NABLO wel inzien.

ad. 3. Werden de door het NABLO Bestuur hier bedoelde besprekingen **met al de drie** genoemde instanties gevoerd? Het is ook van belang dit te weten daar de uitzending toch in Ned. Antilliaans verband moest geschieden?

ad. 4. Gaarne zouden wij thans van het Bestuur van de NABLO willen weten welke voorwaarden men in de Nederlandse Antillen SCHIJNT gesteld te hebben t.o.v. de uitzending naar Mexico en wie deze voorwaarden SCHIJNT te willen stellen?

Wij weten uit ondervinding dat SCHIJN bedriegelijk is en het bevreemdt ons dan ook wel zeer dat een Bestuur van een Bond als de NABLO op schijnvoorwaarden beslissingen gaat nemen.

ad. 5. Wanneer was het NABLO Bestuur zich met betrekking tot de inschrijving tot al de bij haar aangesloten sportorganisaties gericht en advies gevraagd. Zo niet, waarom niet?

ad. 6. Heeft het NABLO Bestuur deze voor de sportbeoefening op de Nederlandse Antillen zeer belangrijke en verstrekkende beslissing om aan de Spelen te Mexico niet deel te nemen genomen zonder de uitspraak van de Algemene Vergadering?

Zo ja, is het NABLO Bestuur niet de mening toegedaan dat hier in ieder geval bij deze belangrijke stap de aangesloten leden om advies gevraagd had moeten worden?

In het belang van de Lichamelijke Opvoeding en Sportbeoefening in de Nederlandse Antillen mogen wij de NABLO verzoeken de gestelde vragen wel te willen beantwoorden.

Naar aanleiding van de aantekeningen van het Nablo-Bestuur zij het ons vergund wat uitvoeriger op deze aangelegenheid in te gaan. Het NABLO bestuur schrijft o.a. dat zij uit de pers en bij monde van vertegenwoordigers van de Aruba Sport Unie vernomen heeft als zou de Eilandsraad van Aruba *f* 15.000.- voor de uitzending voor Mexico gevoteerd hebben ten name van de A.S.U., terwijl de A.S.U. als voorwaarde stelde de sportorganisatie in de Nederlandse Antillen op een „gezonde basis" te regelen. „De gezonde basis" werd niet genoemd, jammert nu het NABLO-bestuur. Het NABLO-bestuur is, zoals het nu mededeelt, niet in staat om op zo korte termijn de vereiste waarborgen te geven en daarom moest het bestuur de beslissing omtrent Mexico negatief nemen.

Geachte lezers, hier komt de aap uit de mouw. Hier tracht het NABLO-bestuur op een wel zeer zwakke en aanvechtbare wijze het te doen voorkomen, alsof van de zijde van de A.S.U. roet in het Antilliaanse eten werd geworpen, terwijl dit eten reeds totaal verkoold was door het NABLO-bestuur zelf. In de eerste plaats vragen wij ons af: stelde het NABLO-bestuur zich niet in verbinding met het bestuur van Aruba, toen zij in de pers las, dat de Eilandsraad van Aruba *f* 15.000 voor de uitzending naar Mexico goed keurde? Waarom, zo vragen wij ons af, ging het NABLO-bestuur, zelfs in dit belangrijke geval, slechts op een persbericht af? Het is toch niet de gewoonte, dat een bestuur van een bond en in het onderhavige geval nog wel een bestuur van de grootste sportorganisatie in de Nederlandse Antillen, op persberichten afgaat en daarop zeer belangrijke en verstrekkende beslissingen baseert? Neen, geacht NABLO-bestuur, dat gaat ons wat te ver.

„Een gezonde basis" wordt niet genoemd, zegt het NABLO-bestuur. Welnu, laten wij voor „gezonde" nu eens „Antilliaanse" lezen en dan is het dat de uitzending zou moeten geschieden op een „Antilliaanse basis"; en n.o.m. is een „Antilliaanse basis" een „gezonde" basis. Wij kunnen hier niet begrijpen, dat het NABLO-bestuur dit niet begrijpen kan. Heeft het NABLO-bestuur soms angst voor de woorden „Antilliaanse basis"? Als wij nu eens de samenstelling bezien van het Bestuur van de NABLO. Wij zien dan tegen 22 vertegenwoordigers van Curacao zegge en schrijve één Arubaan. - Bezien wij nu de commissie, welke voor de uitzending van de Nederlands-Antilliaanse ploeg moest zorg dragen. Hoeveel Arubanen? NIET EEN!

De NABLO-vertegenwoordigers, zo verklaart het NABLO-bestuur thans, waren niet in staat om op een korte termijn de vereiste waarborgen te geven, laat staan het NABLO-bestuur! Wij willen hier de vraag stellen: „welke waarborgen konden niet gegeven worden?" Moest het soms een waarborg zijn dat de uitzending op een „Antilliaanse basis" moest geschieden? Was het soms een waarborg, om in de toekomst een echte Nederlands-Antilliaanse bond of bonden te krijgen?" Gaarne zouden wij hierop een antwoord van het NABLO-bestuur hebben. Dat is van groot Antilliaans belang.

De door het NABLO-bestuur gegeven aantekeningen zijn wel zeer onvolledig.

Het is op de Nederlandse Antillen wel bekend, dat van Arubaanse zijde reeds jaren op hechte Nederlands-Antilliaanse bonden is aangedrongen, hetgeen in de NABLO-gelederen toch zeker bekend is. Dat het NABLO-bestuur tot heden niet actief op dit gebied aan het werk is getogen, heeft thans wel erg drastische gevolgen. Een deelname van een Nederlands-Antilliaanse ploeg aan de spelen in Mexico kan thans geen doorgang vinden. Wij zijn ervan overtuigd, dat dit anders had gekund. De NABLO, zijnde het lichaam in wier handen de gehele sportbeoefening en lichamelijke opvoeding van de Nederlandse Antillen is gelegd, faalde hier ons inziens. - Het lichaam, dat in haar handen heeft de vertegenwoordiging van het Internationale Olympische Comité, moest van deelname aan de Olympische Spelen in Mexico afzien. Wij kunnen niet anders dan dit betreuren. En nu is het heel gemakkelijk de schuld op anderen te schuiven, maar hier zou het aan te bevelen zijn, deze schuld in eigen boezem te zoeken.

Laat men thans onmiddellijk in het nieuwe jaar aan het werk gaan om tot oprichting van een hechte en echte Nederlands-Antilliaanse Bond of Bonden te komen. Laat men ook beginnen een Olympisch Fonds in het leven te roepen om de eerste kosten van uitzendingen aan Olympische Spelen te bekostigen, zodat niet steeds in de eerste plaats en op het laatste moment financiële steun aan de overheid gevraagd moet worden. Een Olympisch Fonds, waar de Nederlandse Antillen steun aan kunnen geven. Het instellen van Nederlands-Antilliaanse sportdagen zou een goede stimulans kunnen zijn.

Dat in dit nieuwe jaar wat goeds uit de bus moge komen, tot heil van de sportbeoefening op de Nederlandse Antillen!

JE HENRIQUEZ PLOTSELING OVERLEDEN

Vanmorgen bracht het bericht van het plotseling overlijden van de heer Segundo (Je) Henriquez grote ontroering in Oranjestad teweeg. Het overlijden kwam ook wel zeer onverwacht. Tot en met gisteren voelde de heer Henriquez die op 1 Juli vijftig jaar was geworden, zich uitstekend; een hartaanval rukte hem in de kracht van zijn leven weg.

De heer Henriquez behoorde tot die zeldzame mensen, die het liefst in stilte arbeiden aan het heil van de gemeenschap. Hij was een trouwe steun van zijn echtgenote. Shon Kita, die haar leven wijdde aan sociaal werk. Hoe geacht en bemind dit echtpaar was, bleek nog enkele weken geleden, toen het zilveren huwelijksfeest op zeer indrukwekkende wijze werd gevierd door afgevaardigden van vrijwel alle sociale instellingen op ons eiland.

Het heengaan van de heer Henriquez betekent voor Aruba een zware slag. Te vroeg, zouden wij mensen willen zeggen... Voor Gods besluit hebben wij echter deemoedig het hoofd te buigen. - Moge de Allerhoogste Shon Kita de kracht geven dit smartelijk verlies te dragen.

Shon Je ruste in vrede!

GILBERTO VOS OVERLEDEN

Uit Curacao bereikte ons gisteravond het bericht van het overlijden van de heer Gilberto T. Vos, in leven scheepvaartagent en bekend filantroop op ons eiland. Het was geen geheim, dat de gezondheidstoestand van de heer Vos al vele maanden te wensen overliet. Enkele dagen geleden maakte zijn toestand het noodzakelijk, hem over te brengen naar Curacao, zijn geboorteland, waar hij overleed.

Gilberto Vos werd geboren op 25 December 1900. Een eenvoudige volksjongen, die door zijn energie en taai volhardingsvermogen een vooraanstaande positie wist te veroveren. Lang niet altijd had hij het gemakkelijk en vele tegenslaven moest hij overwinnen. Zijn gevoel voor de naaste verloor hij echter, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden, nimmer.

Gilberto Vos is nu heengegaan, zijn vele goede werken zullen van hem blijven getuigen.

Onze deelneming gaat uit naar zijn nabestaanden. God hebbe Gilberto's ziel!

NIEUWJAARSBOODSCHAP VAN MR N. DEBROT

Un filosofo na Athena a yega di bisa cu tur realidad ta den un corriente eterno, i e homber eji tabatin hopi razon. No tin dos momento di bida cu ta mesco; bida ta semper expuesto na cambio. Nos conoce prosperidad, ma nos conoce tambe adversidad; nos conoce dia di fiesta, ma nos conoce tambe dia di rouw. Bida ta un combinacion di tragedia i comedia, manera nos tur sabi. I manera nos ta considera bida en general, ta di e mes manera eji nos mester considera coe si tur e entidadesnan temportal cu ta constitui bida, pues casi cada ora cada dia, cada siman sin duda algun cada anja. Mi radio oyentesnan, no ta mas cu normal cu na fin di un anja nos kier commemora e principal acontecimientonan cu a tuma lugar den e anja eji i cu tambe nos ta sinti inclinacion di examina nos conscienzia pa por logra di sabi si ta virtud moral tabata semper nos principal guia.

E anja, cu a caba di pasa, no tabata completamente diferente di tanto miliones di anjanan cu a pasa caba riba e mundu caminda nos ta biba i lucha. Ela duna nos dia di alegria i dia di tristeza, i e bes aki nos ta obliga di bisa, el a duna nos tambe hopi tristeza. Ta importante pa nos menciona aki algun di e puntonan di mayor trancendencia. Nos por busca i hanjanan den tur terreno di actividad social, tantu financiero i economico como politico i cultural. Mi ta pensa di loke e comision di coordinacion financiera i economica entre Hulanda i Antillas a hasi e anja ahi na den Haag, por ejemplo e transferencia di capitalnan investa na Hulanda di personanan cu ta biba riba nos islanan. Mi ta corda di e estimulacion di industria na Antillas i di e combinacion di tecnologia, „know now' di Hulanda i di e experencia comercial di Antillas na Venezuela. Mi ta recorda e creacion na Hulanda di e centro di estudio scientifico di Surinam i Antillas i di e Conseho Tecnico i Economico na Corsow. Mi ta corda di e bapor cu ta worde construi awor pa e communicacion cu nos compatriotanan di Isla Riba i tambe di e ruta aerea nobo entre Amsterdam i Corsow. Mi no ta perde di bista tampoco e plannan di hotel riba tur nos islanan aunque pa bisa berdad mi ta pidi Dios riba na rudia pa nan perde, naturalmente no nan splendor of nan glamour, pero si nan karakter di fantasia i bira pronto realidad, pasobra nan por bira un ayudo economico di primer orden pa nos.

Na terreno cultural tambe nos por menciona actividades di alta categeria.

Na mi humilde opinion e atencion cu nos centronan di ensenanza ta dunando awor na e juventitud criminal i descuida of mas bien abandona na Corsow i na e bursalnan na Hulanda ta digno di tur nos simpatia. Mi kier hasi uso di e oportunidad aki, pa un bas mas recorda cu sumo aprecia en manera cu nos estudiantenan a celebra nan prome lustrum na Amsterdam. Un parte importante di e fiestanan aki a forma e exposicion di pentura Antillana na diferente lugar na Hulanda. Ta e anja aki tambe cu e plan pa studia e arquitectura tan interesante di Antillas por fin a worde realiza.

Di e problemanan politica nos mester comprende cu algun di e mas importantenan no a alcanza ainda e momentu decisivo pasobra nan no a hanja ainda nan solucion definitivo. Esa ki ta na promer lugar e caso cu e establecimiento di e orden constitucional nobo. Nos tin un completa comprension di e dificultadesnan, tantu juridico como politico, cu a empedi e procedimiento di e discusionesnan aki menciona. Ma sin duda nos por ta orgulloso, pasobra e delegadosnan di Antillas semper a duna un contribucion tantu den Den Haag como na Antillas. Sin duda nos mester deplora tambe cu te ainda nos no por a logra di hanja un solucion pa e controversia na Naciones Unidas. Ma sinembargo tambe na New-York tabatin diferente motibo pa nos sinti nos satisfecho. E entendimiento entre e tres partinan di Reinado tabata perfecto i ta pe razon eji cu e discusiones a tuma lugar den un ambiente di amistad i cortesia. Ma bisa caba, e anja aki a trese tambe hopi tristeza i sufrimiento. Mi ta recorda e secura di St. Eustatius i di Bonaire. Mi ta recorda tambe e catastrofe na Hulanda, e inundacion di un gran parte di Hulanda.

Ma nos no mester pensa di e calamidadesnan ahi sin recorda e actitud di nos pueblonan na ora di catastrofe. Nan a munstra cu nan sabi ta kiko ta amor pa procimo i responsebilidad di un pueblo. Ta masha normal cu na fin di anja nos ta pensa di loke a caba di pasa, ma no ta menos normal cu nos ta pensa tambe di nos futuro. Mi radia-oyentesnan laga nos spera cu tambe na 1954 nos pueblo lo pruba cu su hendenan ta conoce e sentimentunan di amor pa nan prohimo i e deber i resposibilidad pa nos pueblo mescos cu na anja 1953. Laga nos spera tambe cu e anja proximo lo keda liber di catastrofe i cu den e sentido e lo ta un miho anja cu esun cu a caba di pasa. Ma esej, mi compatriotanan, no ta den poder de ser humano, ma ta keda den man di Esun cu ta domina mundo i universo. Den e sentido eji nos por bisa ku e ultimo palabra no por ta otro cu un oracion. I awor no tin duda mas kiko mi ke meen ora mi expresa na e momentu aki pa nos tur un bon anja, un masha bon anja.

Nederlandse vertaling:

Van een Atheens filosoof is de bekende uitspraak, dat alles vloeit m.a.w. in een eeuwige stroom is opgenomen en hij had ook ditmaal groot gelijk. Het leven is steeds aan wisseling onderhevig. Wij kennen voorspoed en tegenspoed, feest en rouw; het leven is een wonderlijke mengeling van blij- en treurspel. En gelijk wij het leven beschouwen, zo moeten wij ook de eenheden van tijd beschouwen, waaruit het leven is opgebouwd, m.a.w. de uren, dagen, maanden en jaren. Het is niet anders dan gewoon dat wij bij de jaarwisseling ons de voornaamste gebeurtenissen van het jaar, dat pas voorbij gegaan is, weer voor de geest roepen en wij ons tevens de vraag stellen of wij bij onze handelingen steeds door een juiste keuze zijn geleid. Het jaar, dat thans is voorbijgegaan, verschilt uiteraard niet in alle opzichten van de millioenen jaren, die reeds voorbijgegaan zijn op deze wereld, waar wij leven, liefhebben en strijden. Het heeft ons uren en dagen gebracht van blijdschap, maar ook van bedroefdheid en wij zijn wel verplicht toe te geven dat het ons het laatste ook in grote mate heeft toebedeeld. Het is van gewicht enkele van de belangrijkste gebeurtenissen aan te stippen. Wij kunnen deze overal terugvinden, zowel op financieel en economisch als op politiek en cultureel terrein. Ik denk om te beginnen aan de prestaties van de Coordinatie Commissie Nederland-Nederlandse Antillen, bijvoorbeeld de vergemakkelijking van het transfer van het in Nederland geinvesteerde kapitaal van ingezetenen van de Nederlandse Antillen. Ik denk aan de stimulering van industrie in de Antillen en de samenwerking van Nederlandse technische en Antilliaanse commerciele kennis in Venezuela.

Ik denk aan de oprichting van de stichting voor Wetenschappelijk onderzoek in Suriname en de Antillen en van de Technisch Economische Raad op Curacao. Ik denk aan de bouw van het schip bestemd voor de verbinding met de Bovenwindse eilanden en de nieuwe luchtroute tussen Amsterdam en Curacao. Ik vergeet evenmin de hotel-plannen, waarvan ik alleen maar hoop dat zij spoedig het rijk van de fantasien mogen verwisselen voor die van de werkelijkheid: het touristenhotel kan immers zonder twijfel een verbreding van de economische basis betekenen.

Ook op cultureel terrein kunnen wij op een belangrijke activiteit wijzen. De aandacht, die steeds meer aan de criminele en verwaarloosde jeugd op de Antillen en aan

(Vervolg op pag. 4)

„NEDERLANDS HERBOREN VLOOT"

(„Carto") - Het bouwprogramma van onze vloot, dat met de indienststelling van Hrs. Ms. „de Ruyter" een flinke stap gevorderd is, zal in de eerste helft van 1956 zijn afgewerkt. De Koninklijke Marine zal op dat ogenblik beschikken over rond 145 oorlogsschepen, waaronder 1 vliegkampschip, 2 kruisers, 12 jagers, 17 fregatten, 7 onderzeeboten, 82 mijnenvegers en 9 patrouillevaartuigen, (de thans nog varende schepen worden successievelijk uit de vaart genomen) stuk voor stuk schepen, die door hun slagkracht, snelheid en uitrusting alsmede door de geoefendheid van hun bemanning behoren tot de modernste, die in hun soort op de wereldzeeën rondkruisen. Deze vloot, waarin tal van nieuwe vindingen zijn toegepast, kost in totaal 1,6 milliard gulden. Nederland betaalt hiervan 1 milliard, de Ver. Staten ongeveer 600 millioen gulden. In Natokringen stelt men de bijdrage aan zeestrijdkrachten, die Nederland in 1956 zal leveren, achter Amerika en Engeland tezamen met die van Frankrijk, op de derde plaats.

Dit, onze marinetraditie waardige bouwprogramma is destijds opgesteld in overleg met de NATO. Het was gebaseerd op een bouwtijd tot eind 1954—begin 1955 maar van dit schema moest worden afgeweken, toen het Korea-conflict tal van economische problemen als grondstoffenschaarste en stijging van prijzen bracht. Op dit moment is 75% van de nieuwe vloot gereed; 82 schepen zijn nog in aanbouw, waarvan 27 in de Verenigde Staten. Verwacht wordt, dat zij allen in begin 1956 de helling van de scheepswerven voor het water verwisseld zullen hebben.

De nieuwe, volgens moderne begrippen harmonisch samengestelde vloot zal een tweeledige taak krijgen: een nationale en een internationale. Het grootste deel van de schepen komt onder het NATO-commando om met de zeestrijdkrachten van de andere NATO-landen de aanvoerlijnen over zee te beschermen. De nationale taak van de Koninklijke Marine ligt vlak om de Nederlandse kust, in trans-atlantische Rijksdelen en bij Nieuw Guinea. De schepen, die voor de verdediging van Nederlandse havenmondingen en zeegaten nodig zijn, komen te ressorteren onder de Europese Defensie Gemeenschap. De verdeling van onze oorlogsschepen over deze geallieerde commando's betekent echter niet, zo werd ons ter bevoegder plaatse verklaard, dat de Nederlandse Regering de zeggingschap over de Koninklijke Marine geheel uit handen gegeven zou hebben. De Regering heeft bij de beschikbaarstelling zowel van oorlogsschepen als van koopvaardijschepen zodanige voorbehouden gemaakt, dat de geregelde bevoorrading met voedsel en grondstoffen van Nederland in oorlogstijd verzekerd zal zijn.

Uit de aard der zaak worden veel gegevens over de nieuwe schepen niet vrijgegeven. Van de zijde der Marinestaf vernamen wij echter wel, dat de vuursnelheid, het doorboringsvermogen, het vuurbereik en de actie-radius van de nieuwe kruisers en jagers vele malen groter zijn dan die van gelijksoortige oorlogsschepen van vóór 1940. De 12 cm kanonnen van de onderzeebootjagers verschieten b.v. meer dan 50 granaten per minuut en zelfs de 15 cm kanonnen van de kruisers hebben veel weg van een mitrailleur.

De betekenis van deze vuursnelheid wordt nog vergroot doordat alle kanonnen van de kruisers en van de jagers niet alleen doelen op het water maar ook vliegtuigen onder vuur kunnen nemen. Onze kruisers, de enige ter wereld, die daartoe in staat zijn, zijn dan ook in het officiële Franse Marineblad „La Revue Maritime" gekenschetst als twee van de sterkste anti-lucht doelkruisers ter wereld.

Kruisers, jagers en fregatten worden eveneens uitgerust voor de bestrijding van onderzeeboten.

Hiervoor beschikken zij over een nieuw wapen, dat enkele Nederlanders, marinemensen, in samenwerking met Franse ingenieurs hebben ontwikkeld. Dit nieuwe wapen, dat de plaats van de dieptebom zal innemen, werd ons beschreven als te zijn van een „raketachtig" type. Ook op het gebied van de radar zullen onze nieuwe oorlogsschepen van enige nieuwe Nederlanse vindingen kunnen profiteren. Deze vindingen, die onder meer iets te maken hebben met het neutraliseren van storingen, zijn door de Kon. Marine in samenwerking met enkele Nederlandse industrieën verwezenlijkt.

Op de nieuwe mijnenvegers is 'n zodanige constructie toegepast, dat deze schepen practisch geen magnetisch veld meer hebben.

Met de bouw van de vier nieuwe onderzeeboten, die als enige ter wereld een drie cylindervormig model zullen krijgen, in plaats van de gebruikelijke één cylinder, is men nog weinig gevorderd. Recente onderzoekingen in de Verenigde Staten en Engeland hebben uitgewezen, dat in de oorspronkelijke bouwplannen niet voldoende rekening was gehouden, met de eisen waaraan voldaan moet worden om de bemanning weken achtereen onder water te kunnen doen leven.

De veranderingen die ter bevordering van de levensomstandigheden van de Marinemannen nodig zijn, zijn ondertussen reeds in de bouwplannen aangebracht. Men neemt op het Ministerie van Marine aan, dat de eerste nieuwe onderzeeboot in medio 1954 op de helling zal komen.

Het gereedkomen van al deze nieuwe schepen doet vanzelf de

(Vervolg op pag. 4)

NEERLANDS HERBOREN VLOOT

VLIEGKAMPSCHIP — Karel Doorman
KRUISERS — De Ruijter, De Zeven Provinciën, Jac. v. Heemskerck, Tromp
JAGERS
FREGATTEN
ONDERZEEBOTEN — In leen van de Ver. Staten
MIJNENVEGERS
PATROUILLE-VAART.
OPNEMINGS-VAART.
RA
NETTEN WERKSCHIP

Enige van de vliegtuigtypen, in gebruik bij de M.L.D.: Neptune, Seafury, Firefly, Harpoon, Avenger, Catalina, Sikorsky

VERKLARING
Vloot bij de bevrijding
Aangekocht na de bevrijding
Verkregen via Amerikaanse wapenhulp
In Nederland gebouwd of in aanbouw na 1945

Urania

Van dit en dat

HET „LANGE" weekend bracht vele feesten...... Jarig waren op Oudejaarsdag twee vooraanstaanden uit de onderwijzerswereld en wel de Eerw. Frère Vincentius van het St. Dominicuscollege en de heer Willem F. Finck, hoofd van de Margrietschool. Onze beste wensen voor deze populaire schoolhoofden......

—o—

OP NIEUWJAARSDAG verjaarde de charmante mevr. Maria Croes, die alsnog onze beste wensen ontvangt......

—o—

JARIG was ook op de eerste dag van het nieuwe jaar de heer M. E. de Cuba, politicus-zakenman, die wij nog vele voorspoedige jaren wensen.

—o—

TWEE JANUARI was het de verjaardag van de gedeputeerde N. E. Henriquez, die wij van harte geluk wensen......

—o—

EN OP DIE DAG was ook jarig mevr. Louise Every, voor wie wij „Lang zal ze leven" zingen...

—o—

GISTEREN verjaarde mevrouw Judith Frigerio Cruz en daar het hier een kroonverjaardag was, kwamen zeer velen haar van harte feliciteren... Bij die vele wensen voegen wij alsnog de onze.

—o—

VANDAAG verjaart onze stadgenoot zakenman Preciliano Werleman. Wel gefeliciteerd.

—o—

en ook Mevrouw Precilia E. Tromp, die vandaag verjaart ontvangt onze beste wensen...

—o—

MORGEN FELICITEREN wij de Heer J. S. C. ten Klooster. De Heer (Sociale Zaken) Klooster is dan jarig en we wensen hem nog vele jaren...

—o—

GOEDE REIS en tot ziens wensen wij de Heer (Superdrycleaning) Serphos, die gisteren, na een verblijf van enkele maanden op Aruba weer naar Amerika terugkeerde. Hij komt binnenkort (over ongeveer drie maanden) weer terug op ons eiland en brengt dan Mevrouw Serphos, die naar haar zin al te lang van de Antillen weg is, mee.

Nieuwjaarsrede van Minister W. J. A. Kernkamp

Waarde Rijksgenoten, Het is mij een bijzonder genoegen, evenals bij de vorige jaarwisseling, een enkel woord tot U te kunnen richten.

Op 1 Januari 1953 sprak ik U voor deze microfoon van de hartelijke gevoelens, welke in Nederland jegens onze Rijksgenoten in de West leven. Thans kan ik U zeggen, dat gedurende het afgelopen jaar, een jaar in hetwelk Nederland werd getroffen door de grootste natuurramp in zijn geschiedenis, deze gevoelens vervuld waren van bewondering en dankbaarheid. Ontroerd en in grote dankbaarheid nam het Nederlandse volk kennis van Uw spontane en bewonderenswaardige offervaardigheid, een offervaardigheid, welke er stellig toe heeft bijgedragen de nationale nood te lenigen.

Ik beschouw het dan ook als een groot voorrecht dat het mij gegeven is namens het ganse Nederlandse volk U voorspoed, geluk en welvaart in het jaar 1954 toe te wensen! Moge Sint Eustatius, dat ook geteisterd werd door een natuurramp, een verwoestende droogte, de kracht vinden zich met veler hulp volledig van deze ramp te herstellen!

Rijksgenoten, het toekomstbeeld van het jaar 1954 is zeker niet ongunstig. Inderdaad zal nog veel moeten worden gedaan alvorens datgene is bereikt wat wij ons allen voor ogen hebben gesteld. Ik ben er echter van overtuigd, dat onze doelstellingen zijn te verwezenlijken.

Dat in de eerste dagen van 1954 te Willemstad in de z.g. Kleine Commissie een begin wordt gemaakt met de besprekingen ter voortzetting van de R.T.C. stemt tot grote voldoening en is een goed begin. Persoonlijk verheug ik mij erop binnenkort weer in Uw midden te mogen vertoeven. Moge het in de Commissie te voeren overleg tot resultaat hebben, dat de vestiging van de nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk spoedig daarna haar beslag zal kunnen krijgen.

Voor het forum van de V.N. toonden wij nog onlangs hoe parallel onze opvattingen liepen omtrent een materie, waar zowel Suriname en de Nederlandse Antillen nauw bij betrokken zijn. Ik spreek dan ook de vaste hoop uit, dat de moeilijkheden op staatkundig terrein, welke zich in het verleden hebben voorgedaan, dit jaar volledig zullen worden overwonnen. Suriname zal dan al zijn krachten kunnen richten op de verwezenlijking der plannen, welke het land een hechtere grondslag voor zijn welvaart beogen te geven.

Het stemt mij tot verheugenis, dat mijn ambtgenoot van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening na zijn kennismakingsreis naar Suriname zich over de landbouwkundige mogelijkheden aldaar in zo optimistische zin uitliet. Het getuigt van wijs beleid dat ook de Landsregering der Nederlandse Antillen mogelijkheden zoekt om de economische basis van dat Rijksdeel te verbreden.

De zich op zo gelukkige wijze manifesterende contacten op cultureel gebied - ik denk hier o.m. aan de instructieve tentoonstelling over Suriname, een geschenk Nederland door het Surinaamse volk aangeboden, en aan het onlangs voltooide centrum voor het culturele leven te Paramaribo - zullen zich naar mijn mening nog meer verstevigen. Naar ik hoop zal de Stichting voor de Culturele Samenwerking nog dit jaar de gelden ter beschikking krijgen om haar activiteiten met betrekking tot Suriname en de Nederlandse Antillen, uit te breiden en te intensiveren.

Landsregeringen en Rijksgenoten over de Atlantische Oceaan, moge het Nieuwe Jaar in alle opzichten een goed jaar voor U zijn. God zegene U allen!

(Wereldomroep)

NEDERLANDS HERBOREN VLOOT

(Vervolg van pag. 3)

vraag rijzen, of zij allen in de vaart zullen komen. Deze vraag werd ons ontkennend beantwoord. De Kon. Marine zal voor de eerste maal in haar geschiedenis het begrip reserve-vloot kennen want de helft á ¾ van de vloot zal langs de kant komen te liggen. De 23.000 marinemannen, die in vredestijd op de vloot dienen, zullen er voor zorgen, dat de reserve-vloot zodanig wordt onderhouden, dat zij in enkele dagen vaargereed gemaakt kan worden.

Ook voor het personeel, dat de vloot in oorlogstijd nodig heeft, 45 à 50.000 man, is een zeer snel werkend mobilisatiesysteem ontworpen.

Zowel het mobilisatiesysteem voor het materieel als voor het personeel wordt als het snelste ter wereld erkend.

De nieuwe uitrusting van de Koninklijke Marine zal niet tot de vloot beperkt blijven. Ook de Marineluchtvaartdienst zal een belangrijke vernieuwing ondergaan. Van de Amerikanen krijgt de MLD twee squadrons „Neptunes", zeer moderne toestellen voor de opsporing van onderzeeboten. Wanneer alles volgens de verwachting gaat, kan het eerste dozijn „Neptunes" aan het einde van dit jaar of begin 1954 op het Marinevliegkamp Valkenburg gestationneerd zijn. Zij zullen daar de plaats innemen van de „Harpoons". De „Fireflies", die tot de geregelde gasten van Hr Ms Vliegkampschip „Karel Doorman" behoren zullen vervangen worden door enige tientallen „Avengers". De helft hiervan is reeds gearriveerd. Voor de vervanging van de thans nog zeer bruikbare „Seafuries" is nog geen beslissing genomen.

De speciale Amerikaanse ambassadeur in Korea, Arthur H. Dean, neemt hier een afscheidsbouquet in ontvangst van een Koreaans meisje. Het overleg met de communisten is practisch vastgelopen en Dean is naar Washington gegaan voor ruggespraak. Intussen staat de vrijlating van de gevangenen, die niet wensten te repatriëren, voor de deur, tot grote ontsteltenis van de communisten.

TRIESTE GRADO
GORIZIA PALMANOVA

Het ziet er naar uit, dat de explosieve situatie, waarin Triëst verkeert, langzamerhand minder gevaarlijk wordt. Zonder incidenten kon onlangs een Italiaanse gemotoriseerde politiepatrouille naar de grens tussen de zones A en B vertrekken; een gebeurtenis, die nog slechts enkele dagen geleden zeker aanleiding tot relletjes zou hebben gegeven.

De Amerikaanse minister van defensie, Wilson (rechts), en onderminister Frank Nash, hadden de pil van Dulles in Parijs enigszins verguld door te komen met voorstellen tot het verlichten van maatregelen tot het geheimhouden van atoomgegevens. Indien West-Europa in de Amerikaanse pas wil marcheren, is Amerika bereid bepaalde geheimen aan zijn partners mede te delen.

Dr Konrad Adenauer, de Westduitse Bondskanselier, heeft na zijn overwinning tijdens de laatstgehouden algemene verkiezingen zijn positie zowel in binnen- als buitenland versterkt. In Parijs moest men met hem terdege rekening houden en luisterde men (zonder voorlopig te handelen) naar zijn waarschuwing, dat West-Europa verloren is, als men niet op korte termijn komt tot een integratie van alle Westeuropese legers.

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, die met zijn „schok-taktiek" ten aanzien van de NATO bijna een revolutie in Parijs veroorzaakte, reisde vandaar door naar Duitsland, waar hij een onderhoud had met Adenauer. Dulles heeft West-Europa gewaarschuwd, dat, als het niet op korte termijn komt tot een legerverdrag (waarin West-Duitsland moet worden opgenomen), Amerika zijn militaire plannen ten aanzien van de verdediging van West-Europa grondig zal herzien.

Tot onze diepe droefheid overleed te Curacao ons geacht medelid, de heer

GILBERTO T. VOS

Zijn werk en steun in het belang van onze vereniging zullen zijn nagedachtenis bij ons in hoge ere doen voortleven.

A.S.V. Aruba Juniors:
J. VAN DER SCHOOT, Voorzitter.
J. MADURO JR., Secretaris.
L. JACOBUS, Penningmeester.

Oranjestad, 3 Januari 1954.

NIEUWJAARSBOODSCHAP VAN MR N. DEBROT

(Vervolg van pag. 3)

de bursalen in Nederland wordt gewijd, verdient ons aller sympathie. Ik zou van deze gelegenheid willen gebruik maken om nogmaals met de grootste waardering de lustrumviering van de Antilliaanse studenten in Nederland in de herinnering te roepen. De tentoonstelling van Antilliaanse schilderkunst vormde er een belangrijk deel van. Het is bovendien in het jaar 1953, dat het plan om de zo interessante architectuur van de Antillen in studie te nemen werkelijkheid is geworden. Midden December is Professor Ozinga, hoogleraar in de kunstgeschiedenis in Utrecht en een kenner bij uitstek van de monumentenzorg, met een kleine staf naar de Antillen vertrokken. Wanneer wij politiek terrein betreden, moeten wij tot onze spijt verklaren dat verschillende belangrijke vraagstukken nog niet een definitieve oplossing hebben gevonden. Dit is om te beginnen het geval met de nieuwe rechtsorde. Wij hebben volledig begrip voor de talloze moeilijkheden, die een voortzetting van de besprekingen hebben verhinderd. Wij kunnen met recht en reden trots zijn op de houding van onze Antilliaanse gedelegeerden. Zij hebben steeds een constructieve bijdrage geleverd, zowel in Den Haag als in de Antillen. Wij moeten het evenzeer betreuren dat er tot nu toe geen definitieve oplossing is gevonden voor de controverse in de Verenigde Naties. Niettemin kunnen wij in een bepaald opzicht tevreden zijn. Tussen de drie Rijksdelen heerste in New-York een voortreffelijke verstandhouding en het is daaraan te danken, dat de besprekingen hebben plaats gehad in een sfeer van hoffelijkheid en vriendschappelijkheid.

Ik heb er reeds aan het begin op gewezen. Dit jaar heeft ook veel droefenis en leed gebracht. Ik denk dan aan de droogte, die St. Eustatius en Bonaire hebben geteisterd, maar ik denk ook aan de ramp van de watersnood, die de zuidelijke provincies van Nederland heeft getroffen. Maar wij mogen niet de rampen herdenken zonder tevens te wijzen op de geest van behulpzaamheid en het besef van verantwoordelijkheid, waarvan onze volken juist in de dagen van nood in zo ruime mate hebben blijk gegeven.

Aan het einde van het jaar denken wij onwillekeurig terug aan wat er in dat jaar heeft plaats gehad, maar eveneens aan de toekomst die zich nog niet voor ons heeft ontvouwd.

Luisteraars, laten wij hopen, dat wij in het komende jaar gespaard mogen blijven voor natuurrampen en dat het in dat opzicht een beter jaar mag zijn dan het voorafgaande. Maar laten wij voor al de hoop uitspreken, dat ons volk zich ook in 1954 van zijn plichten en verantwoordelijkheid bewust mag blijven. Maar laten wij vooral bij dit alles bedenken dat de verwezenlijking van de wensen en dromen van de mens niet in eigen handen ligt, maar in die van Hem, die de wereld en al het geschapene regeert. Ik hoop hiermee, dat ik duidelijk heb gemaakt wat ik bedoel als ik U allen of beter ons allen een gelukkig en zalig Nieuwjaar toewens.